

Jancsik Pál

Négysorosok

Úr ír

Sort sor után kezded száguldva ír,
percek alatt tele az ív papír.
A kérdés az: e száguldás ura
te vagy-e vagy a ceruza?

Hiú a költő?

Hiú a költő? Hát bizony hiú.
Ha kicsi, ha nagy, ha lány, ha fiú.
Méltán lehet jó verseire büszke.
Hiúsága a lángolások üszke.

Fagyöngy

Egy-egy koronán annyi a fagyöngy,
mintha lombos volna a téli ág.
Lehet-e gyöngy az ormótlan göröngy?
Lehet-e szép a parazitáság?

Semmi sem tökéletes

Itt semmi sem tökéletes.
Te nem vagy elég ügyes, életes,
ő meg csak félig üt téged agyon.
E fogalmazás is csak képletes.

Jó bor

A jó bor bizony kedvemre való.
Még nemesebb a borital, ha ó.
Az élet annyi áldása között
kevés van, ami hozzá fogható.

Fák

(Dupla négysoros)

Csuhás barátok a fenyők.
A bükkök karcsú, büszke nők.
A nyárfák pletykás úri hölgyek.
Komoly családapák a tölgyek.

A nyírfák ártatlan szüzek.
Gyásznép a szomorúfüzek.
Nyurga fiúk a jegenyék.
A hársfa bájos szókeség.

Mi végre?

E csillogó égi mechanika,
akár egy olajozott masina,
lassan megőrölt, és azt sem tudod,
mi végre voltál itt, emberfia.

A rózsá neve

Rózsá, rózsá, rózsá — csak magyarul
zeng ily mélyen és lágyan, pazarul.
Hogy mondják a rózsának arabul?
Számomra szín- és illattalanul.

Új tükör

A régi helyett új tükör került.
A csere bizony rosszul sikerült.
A réginek kegyes volt a homálya.
Most minden ráncra, foltra fény derült.

Hová ragadtál?

Ház, templom, iskola — mint régen — áll.
Hová ragadtál, láthatatlan ár?
Testem hajója lassan roncsolódik.
Lelkem nyugalmat végül hol talál?

Brassó

Abonyi Mária: A régi erdő

Mészely József

Régi léptek

útnyomaimban
halványul
a gyermekkorom
tipegő lépteitől
még egy ideig
meg-megdobbantak
a kockakövek
a kavicsok zörgései
sem csimpaszkodnak belém
mint erőszakos koldusok
viháncoló nevetései
se hahóznak utánam
mintha
szeszélyes széljárások
csitították volna el
ámuló hangjait

néha kétségbeesetten
kiáltok utánuk
nem válaszolnak tisztító viharként
csak a levegő után
kapkodó hangom
térül vissza
de úgy tűnik
mintha már
nem is az enyém volna

Benedek Elek

Ó, Kisbacon, szent szerelmetes név!
A bölcsőhely lett hazatértnek rév.
A Mari lakból üzent ő hadat
A fásultságnak, mely fojt és ragad.
